

dobbelt saa stor. Saalænge altfaa Regjeringen ikke selv sulbstændigt har gennemført den Tanke at vende tilbage til Tilstanden for 1848, saalænge forekommer det mig, at der heller ikke er nogen særlig Opfordring for os til at vende tilbage dertil. Naar en saadan Tilbagevenden er forbunden med betydelig Udgift og Tab, forekommer det mig, at vi vel maae overveie, om man kan gaae ind derpaa. Mig vilde det forekomme langt mere hensigtsmæssigt, om vi bleve staaende ved den Posteringsmaade, som har fundet Sted paa indeværende Aars Finantslov. Jeg veed ikke, hvilke Grunde der i den senere Tid have bevæget Regjeringen til, efterat denne Finantslov var vedtagen for omtrent et Par Maanedere siden, nu at foretage saa betydelige Forandringer deri, og saalænge disse Grunde ikke blive godtgjorte, vil jeg for mit Bedkomende holde paa, at det bliver, som det hidtil har været. Skulde der imidlertid ansøres væsentlige Grunde for den foreslaaede Forandring, skal jeg heller ikke have Noget imod at gaae ind derpaa; men jeg maa dog fremhæve, at Saadant ikke vilde være ønskeligt under den nærværende Overgangstilstand, og dersom vi vilde tage en Beslutning, hvorved den Tilstand, som er foreslaaet ved nærværende Forslag, skal være blivende, saa troer jeg ikke, at vi paa en forsvarlig Maade varetage Kongerigets Interesse.

Finantsministeren: Den ærede Rigsdagsmand har ved Sammenligningen af nærværende Finantsforslag og den nu gjældende Finantslov fundet, at Danmark skulde være i en ikke ringe Grad overbebyrdet. Jeg troer, at dette Udtryk, som ogsaa er taget, kan være rigtigt nok, naar det nemlig holdes fast, at det kun er den for indeværende Aar gjældende Finantslov, der sammenlignes med Finantsforslaget for et følgende Aar, men dog paa Grund af det historiske Sammenhæng, som det har med tidligere Begivenheder, vækker en urigtig Forestilling; thi det kan let fremlalder den Tro hos Mange, at der virkelig skulde være Tale om fra Regjeringens Side at andrage paa Noget, som i Gjærningen var overbebyrdende eller prægraverende for Danmark. Dette har naturligvis ikke været den ærede

Rigsdagsmands Mening, og jeg vil ogsaa bede det fastholdt, at han ikke har sagt det, men at han kun har sagt, at der, naar man sammenlignede Finantsforslaget for næste Aar med den nu gjældende Finantslov, viste sig et overbebyrdende Resultat for Danmark. Den ærede Rigsdagsmand har nu indrømmet, at der for Regjeringen var Grund til at betragte det som Nødvendighed, at et Fællesskab maatte finde Sted i Henseende til Overskuddet af Told- og Postintraderne, ligesom han ogsaa har medtaget Rangskatten, og det er saameget mere tilfredsstillende, at han har indrømmet Fællesskabet med Hensyn til Toldintraderne og Rangskatten, som det netop er to Indtægtskilder, med Hensyn til hvilke Fællesskabet kan anses for meest tvivlsomt, naar man seer hen til de Statsbudgetter, som have været publicerede fra 1841—1848. Hvad angaaer Toldintraderne, som væsentlig komme i Betragtning, idet den Indtægt, som Rangskatten giver, er, som man ifølge mit Foredrag vil erindre, saa ubetydelig, at den ikke fortjener at omtales, saa er Fællesskabet allerede in confesso. Paa den forrige Rigsdag vare nemlig Alle enige om, at naar man først fandt det nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at Toldgrændsen flyttedes til Elben, kunde der heller ikke være Spørgsmaal om noget andet Delingsforhold af det Overskud, som kom ind, end det, der ligger til Grund for Finantsforslaget for næste Aar. Det er ogsaa paa den anden Side vist, at naar man tager de ældre Budgetter fra 1841—1848 for sig, vil man der finde, at Toldintraderne ligesom ogsaa Domaineindtægterne ikke henføres til nogen særlig Landsdeel, og navnlig ikke til de Hovedgrupper af Landsdele, som stode ligeoverfor hinanden, paa den ene Side Kongeriget, paa den anden Side begge Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen. Den ærede Rigsdagsmand har derimod fundet en saadan Posteringsmaade tvivlsom med Hensyn til Dresundstolden, og han har fremhævet, at den $\frac{2}{5}$, som Danmark kom til at afgive af de 2 Millioner Rbd., Dresundstolden indbringer, ikke opveiede de $\frac{2}{5}$, som Danmark skulde faae igjen af andre Intrader, der i Finantsforslaget for næste Aar ere opførte som fælles, medens de i den nu-